

ZARZĄDZENIE NR 2228/2004
PREZYDENTA MIASTA KRAKOWA
Z DNIA 10 grudnia 2004 r.

w sprawie przyjęcia i przekazania pod obrady Rady Miasta Krakowa projektu uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie skierowania skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Małopolskiego stwierdzające nieważność § 3 ust. 2 pkt 3 załącznika do uchwały Nr LXIII/582/2004 Rady Miasta Krakowa z dnia 20 października 2004 r. w sprawie przepisów porządkowych związanych z przewozem osób i bagażu taksówkami osobowymi na terenie Gminy Miejskiej Kraków.

Na podstawie art. 30 ust. 2 pkt. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z późn. zm.) – Prezydent Miasta Krakowa zarządza, co następuje:

§ 1

Postanawia się przyjąć i przekazać pod obrady Rady Miasta Krakowa projekt uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie skierowania skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Małopolskiego stwierdzające nieważność § 3 ust. 2 pkt 3 załącznika do uchwały Nr LXIII/582/2004 Rady Miasta Krakowa z dnia 20 października 2004 r. w sprawie przepisów porządkowych związanych z przewozem osób i bagażu taksówkami osobowymi na terenie Gminy Miejskiej Kraków.

§ 2

Wykonanie Zarządzenia powierza się Sekretarzowi Miasta.

§ 3

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Prezydent Miasta Krakowa
/-/

UCHWAŁA NR .....

Rady Miasta Krakowa

z dnia ..... grudnia 2004 r.

w sprawie skierowania skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego
na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Małopolskiego
stwierdzające nieważność § 3 ust. 2 pkt 3 załącznika do uchwały Nr LXIII/582/2004
Rady Miasta Krakowa z dnia 20 października 2004 r. *w sprawie przepisów
porządkowych związanych z przewozem osób i bagażu taksówkami osobowymi na terenie
Gminy Miejskiej Kraków.*

Na podstawie art. 98 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. *o samorządzie
gminnym* (tekst jednolity: Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591; zm: z 2002 r. Nr 23, poz.
220; Nr 62, poz. 558; Nr 113, poz. 984; Nr 153, poz. 1271; Nr 214, poz. 1806; z 2003 r.
Nr 80, poz. 717; Nr 162, poz. 1568; z 2004 r. Nr 102, poz. 1055; Nr 116, poz. 1203) –
Rada Miasta Krakowa uchwala, co następuje:

§ 1.

Postanawia się wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego
w Krakowie na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Małopolskiego z dnia 25 listopada
2004 r. stwierdzającego nieważność § 3 ust. 2 pkt 3 załącznika do uchwały
Nr LXIII/582/2004 Rady Miasta Krakowa z dnia 20 października 2004 r. *w sprawie
przepisów porządkowych związanych z przewozem osób i bagażu taksówkami osobowymi
na terenie Gminy Miejskiej Kraków* – wnosząc o uchylenie przedmiotowego
rozstrzygnięcia nadzorczego w części dot. wymienionego przepisu.

§ 2.

1. Postanawia się udzielić radcy prawnemu Krzysztofowi Światłowskiemu
pełnomocnictwa do zastępowania Rady Miasta w sprawie zaskarżenia
rozstrzygnięcia nadzorczego, o którym mowa w § 1, do właściwego miejscowo
Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Krakowa.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE

Zakwestionowane słowa, w kontekście brzmienia całego ust. 2 stanowią, iż przewoźnik jest zwolniony od obowiązku wykonania przewozu, jeżeli klient jest chory na chorobę zakaźną. Biorąc pod uwagę fakt, iż zagadnienie to jest uregulowane w ustawach szczególnych – nie sposób zgodzić się z argumentacją, iż zapis ten narusza obowiązujące przepisy prawne, a w szczególności pozostaje w sprzeczności z normami ujętymi w art. 2 i art. 32 ust. 1 i ust. 2 Ustawy Zasadniczej, w których wyrażono fundamentalne zasady obowiązującego porządku prawnego, tj. zasadę równości wobec prawa oraz zasadę niedyskryminacji.

Zgodnie z art. 32 ustawy z dnia 6 września 2001 r. *o chorobach zakaźnych i zakażeniach* (Dz. U. Nr 126, poz. 1384, z późn. zm.) – środki transportu, którymi przewożone były osoby chore lub podejrzane o zakażenie, podlegają zabiegom dezynfekcyjnym po każdym przewozie takiej osoby. W przypadku przedsiębiorców wykonujących usługi transportowe taksówkami osobowymi – po wykonaniu usługi przewozowej osoby chorej na chorobę zakaźną – przewoźnik obowiązany będzie do wyłączenia środka transportowego, stanowiącego podstawę źródła zarobkowania oraz do poniesienia nakładów finansowych na wykonanie tych czynności z własnych dochodów.

Ponadto, zapisy art. 70 a ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. *o zakładach opieki zdrowotnej* (Dz. U. Nr 91, poz. 408, z późn. zm.) określają, że usługi przewozowe osób chorych na choroby zakaźne winny być wykonywane przez specjalistyczne środki transportu sanitarnego spełniające wymagania sanitarne i techniczne.

Mając na uwadze fakt, że zacytowane wyżej przepisy nie są znane pasażerom taksówek osobowych, a wystąpiły już przypadki żądania przez pasażerów chorych na choroby zakaźne okazania przez przewoźnika podstawy prawnej do odmowy wykonania usługi przewozowej – zasadne jest utrzymanie zapisu regulującego to zagadnienie w „*Przepisach porządkowych*”, które – jako obowiązkowe wyposażenie taksówki osobowej – winny być udostępniane pasażerom na ich żądanie.

W powyższej sprawie elementarnym zagadnieniem jest też korzystanie z taksówek osobowych przez kilkanaście osób w ciągu dnia, a zatem dopuszczanie wykonywania usług przewozowych tym samym środkiem transportowym osób chorych na chorobę zakaźną i osób zdrowych. Takie przypadki stanowić będą zagrożenie dla tych ostatnich, a także mogą być powodem do żądania przez tych pasażerów od przewoźnika odszkodowań za narażenie ich zdrowia i życia.

Biorąc pod uwagę przedstawione wyżej argumentacje, zasadne jest skierowanie skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Małopolskiego stwierdzające nieważność uchwały Nr LXIII/582/2004 Rady Miasta Krakowa z dnia 20 października 2004 r. w *sprawie przepisów porządkowych związanych z przewozem osób i bagażu taksówkami osobowymi na terenie Gminy Miejskiej Kraków* – w zakresie § 3 ust. 2 pkt 3 załącznika do tejże uchwały.